

Baśń o calineczce

Irena Santor

Dawno, dawno temu
Pewna kobieta dostała od czarownicy ziarenko
Z ziarenka wyrósł kwiat
A pomiędzy jego płatkami siedziała dziewczyneczka
Miała 24 milimetry wzrostu i prześliczny głosik
Przybrana mama zrobiła dla niej łóżeczko z łupiny orzecha
I tak śpiewała jej na dobranoc:

Była raz dziewczyna (Celinka?)
Nie, nie - Calinka (Calinka)
Mieszkała na stoliku
W maleńkim talerzyku
Żaba ją porwała
I za mąż wydać chciała
(Za cala, za cala?)
Nie, nie - za cara
Żabiego państwa pana
A teraz uśnij, uśnij
Dziecinko ukochana

(A co było dalej?)

Z kraju żab uciekła
Pod ziemię hen (Do piekła?)
W podziemia pełne nerek
Gdzie mieszkał kret potworek
Nudziarz nad nudziarze
Wciąż biednej śpiewać każe:
La la la, la la la la
(Kretyńskie kołysanki)
Od zmroku aż do rana
A teraz uśnij, uśnij
Dziecinko ukochana

(A co było dalej?)

Pędzić życie krecie (Nie chciała?)
Za nic, za nic w świecie
Zabrała ją jaskółka
Calinki przyjaciółka
Wzięła ją na plecy
I nad chmurami leci
(Do nieba, do nieba?)
Na południe
Gdzie elfów są krainy
Skąd płyną sny najśłodsze
Dla mojej dzieciny